За едно момиче.

Месечина, месец грее
плуват по небе звезди.
Аз в горе-тъ, в страшно мъгурлив
сипят бисерни сълзи
гледам месеца и небето
и звезди-тъ сини
Как сияят и треперят
една другой пристигат тайни.
Тихо, все по-тихо
сред нощ нема, всичко дреме
сал гръмнат-тъ валове
пеят нощ кит разбиват
обратно нощ тишина.
Аз в горе сълзи проливам
пори ми гърди тъга
тъга ми сърце гнева
спомен пеят.. аз сега
Спомен грешен цвят дорничен
на ту криво, на ту гръм
Що е цвят на пъпка още
щом развит и мигом пропал.

5. Аларгет

Колкото стрела е бърз
сто пъти по-бърз и по-страшен.
Вятър в сърце го ни
и в гръб на сиромах-тъ сладки,
Когато ги гъреш в гръб, другоят
~~Хуан, Хорас~~ тъй бръсне сякъ
~~тойтъ~~

Чаму съ Господи достигнъ
твой-тъ сіалнъ висоти
тому кой съ мисли не подкъ
кой съ цвлопъдрени легнъ
Вчата си всъдъ отъ него
не е ли дегнъ си продал
не е злотъмнъ продъвч-
и на врага не клевечал
но съ вяра въ бога управъ
но съ сърце чисто и криво
съдъ страхъ съ пъпу поклонъ
предъ него плакъ съ любъ
и сълзи о бъре твой избранник
съдъ нощъ ли ръцъ отдачи
великий Господа посланик
той истолина ще Струпи
въ вечъ ли твой Христе...

. . . . . .

тамъ задъ стара планина
въ вълни мъглявъ грей луна
дъхти съ пролетъ тихо нощъ
долъ на земе са тихо спича
и сиромъ дивъ красота
застана окопъ обаича
вредъ тихо въ сал задъ горъ
чуетъ свирка фрало отговаря
на тъжнъ гръмъ.....
далеко екодъ-тъ повтаря

. . . . . .